

Ministeriet, men Afgørelsen skulde træffes paa Grundlag af en Indstilling fra det paagældende Udvalg.

»Det er«, udtalte Ministeren i Folketinget, »endvidere Hensigten at gøre Indførelstilladelsen afhængig af, at der opnaas visse Garantier for, at den gennem Loven tilsigtede Indskrænkning i Importen ikke medfører Prisstigning til Skade for Forbrugerne.« For Skotøjets Vedkommende skulde saaledes Importøren for at opnaa Indførelstilladelse sørge for, at Detailprisen var stemplet i Fodtøjet, forinden det fortoldes. Med Hensyn til indenlandsk Fodtøj vilde Fabrikanternes Organisationer forpligte sig til ikke at forhøje de nugældende Priser uden behørig Dokumentation for Nødvendigheden deraf for et Priskontroludvalg, som man kunde tænke sig nedsat efter Samraad med Industriraadet. Hvad angaar Cigarerne, havde Fabrikanternes Organisation overfor Ministeriet erklæret sig villig til at forpligte sig til, saa længe Loven gælder, ikke at foretage Forhøjelser af deres nugældende Priskurant, naturligvis under Forudsætning af, at Arbejdsløn og Beskatning er den samme som nu. Med Hensyn til de udenlandske Cigarer kunde man begynde med at gøre Indførelstilladelsen afhængig af en af Importøren paa Tro og Love afgiven Erklæring om ikke at ville tage større procentvis Avance af udenlandske Cigarer, end man tager af indenlandske Cigarer. Skulde dette ikke vise sig at være tilstrækkeligt, kunde man paa samme Maade som ved Skotøjet kræve, at Detailprisen paatrykkes Kassen eller Emballagen, forinden Indklarerer finder Sted.

Efter nærmere at have gjort Rede for de Forhandlinger, der var ført med de paagældende Erhverv, og som havde forarsaget, at Lovforslaget først fremsattes paa et saa forholdsvis sent Tidspunkt, udtalte Ministeren, at han allerede ved Forelæggelsen ønskede »at knytte nogle almindelige Bemærkninger til nærmere Belysning af de Forhold og Forudsætninger, som ligger til Grund for dets Fremkomst.« Ministeren udtalte: »Det er, hvad sikkert enhver i dette høje Ting vil kunne forstaa, og hvad jeg for mit Vedkommende heller ikke ønsker at lægge Skjul paa, ikke uden Betænkeligheder og, jeg kan maaske tilføje, ikke uden store Betænkeligheder, Regeringen er gaaet til dette Skridt. Vi har jo fra vor Side lige siden Erhvervskrisens Begyndelse i Slutningen af 1920, og lige siden Kravet om Kriseforanstaltninger rejstes fra Industriens Side i Januar 1921, med megen Styrke hævdet, at vi under ingen Omstændigheder kunde gaa med til Foranstaltninger, der i den ene eller den anden Henseende vilde hindre Verdensprisfaldet i paa naturlig Maade at gøre sig gældende ogsaa herhjemme. Det er ud fra den Betragtning, vi Gang paa Gang har modsat os alle Krav om midlertidige Toldforhøjelser, Importforbud eller en generel Importregulering. . . . Vi har